Ліпчевська І.Л.
Аспірант, науковий співробітник,
Інститут педагогіки НАПНУ, м. Київ, Україна

ВІЗУАЛІЗАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

На сьогоднішній день, в умовах військового стану в країні та пандемії covid, одним з першочергових є питання побудови ефективної системи дистанційної освіти, зокрема у початковій школі. Зазначимо, що більшість дітей молодшого шкільного віку «налаштовані» на сприйняття онлайн уроків, так як інформаційно-комунікаційні технології є невід'ємною складовою їх повсякденного життя. Проте, водночас, вони знаходяться на етапі становлення довільності (свідомого контролю) уваги і пам'яті та активного розвитку словесно-логічного мислення. Отже, необхідним є забезпечення високої якості цифрового навчального контенту: він має бути інформативним, зрозумілим (доступним) та цікавим для учнів. Актуалізується проблематика використання цифрової візуалізації як засобу унаочнення навчального матеріалу та методу розвитку учнів (їх мислення, пам'яті та уваги).

У початковій школі на уроках, які проводяться у дистанційній формі, вчителю доречно використовувати (а також створювати разом з класом) такі види цифрової візуалізації, як таблиці, діаграми, карти, інфографіку, часові шкали, блок-схеми, mind maps та spider maps, ілюстрації, інтерактивні зображення, відео та аудіо контент, цифрові моделі тощо [1].

Дані інструменти не є інноваціями останніх років. Необхідність їх активного впровадження у навчальний процес відображена ще у міжнародному дослідженні e-PIRLS 2016 року [2]. Проте у сучасній українській освіті можна констатувати брак якісних цифрових навчальних матеріалів. Більшість наявних у вільному доступі розробок самостійно створені вчителями-практиками для досягнення цілей конкретного уроку та викладені у мережу інтернет. Безумовною перевагою зазначених засобів навчання є їх індивідуалізація (відповідність потребам конкретного класу на конкретному уроці). Проте створення методично та дидактично виважених онлайн-матеріалів потребує відповідної кваліфікації вчителя (зокрема технічної), значних витрат часу та наукового супроводу. А створення цілісних онлайн-ресурсів до освітніх галузей для ефективного супроводу дистанційного навчання можливо лише за умови залучення практиків та науковців з галузей педагогіки, психології, ІКТ, соціології тощо.

Розглянута проблема потребує уваги науково-педагогічної спільноти та подальшого розроблення як на теоретичному, так і на експериментально-практичному рівнях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. TIMS & PIRLS International Study Center. URL: https://timssandpirls.bc.edu/index.html [Accessed 01 April 2021].
2. PIRLS 2016 International Results In Reading: E- PIRLS. URL: http://timssandpirls.bc.edu/pirls2016/international-results/epirls/about-epirls-2016/ [Accessed 01 April 2021].
3. Концепція Нової української школи. URL: https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf [Accessed 01 April 2021].

УДК 373.3.091.

Фідкевич О.Л.

канд. філ. наук, провідний співробітник відділу
навчання мов національних меншин і зарубіжної літератури,
Інститут педагогіки НАПН України, м. Київ, Україна

ДО ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ QR-КОДІВ У ПІДРУЧНИКАХ “ЗАРУБІЖНА ЛІТЕРАТУРА” ДЛЯ 5 КЛАСУ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ (НУШ)

Сучасна українська освіта характеризується активним застосуванням цифрових технологій. Наразі певним освітнім трендом є використання QR-кодів.

QR-код (англ. Quick response – швидкий відгук) – це матричний код, графічне зображення, в якому зашифрована інформація, посилання на сайт або його сторінку. QR-код було розроблено японською компанією “Denso-Wave” в 1994 році.

Ця інтерактивна технологія надає можливість розміщення великого обсягу інформації, медіапродуктів, швидкого і зручного доступу до закодованих навчальних матеріалів, сприяє оптимізації навчального процесу, урізноманітнює його, сприяє підвищенню мотивації учнів і учениць до навчання.

Проблемі використання QR-кодів у навчальному процесі присвячені роботи Бузько В. Л. [1], Воронкіна О.С. [2] , Демченко П. Є.[3], Рашевської Н.В., Ткачук [4] та ін.